

Nr 74.

Ankom till riksdagens kansli den 23 maj 1925 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förkortning av tiden för vissa arrenden.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 13 mars 1925 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 179, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att förre länsmännen A. O. Ryman och A. Welin må, utan skyldighet att till kronan erlægga skadestånd frånträda den förre arrendet av kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Årle nr 1 i Sköllersta socken och den senare arrendet av kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Kumla nr 4 i nämnda socken, båda egendomarna i Örebro län.

Av statsrådsprotokollet inhämtas, bland annat, att ifrågavarande kronoegendomar, vilka förut varit såsom boställen förenade med länsmanstjänsterna i Sköllersta härads respektive Hardemo härads och Kumla sockens distrikt, upplåtits på arrende för tiden till den 14 mars 1939 till förra boställshavarna förenämnda Ryman och Welin.

Såsom i propositionen erinrats gjordes av Kungl. Maj:t till 1922 års riksdag framställning av samma innehåll som den nu förevarande.

I utlåtande häröver den 4 maj 1922, nr 36, anförde jordbruksutskottet följande.

Jämväl utskottet funne synnerligen starka billighetsskäl tala för att Ryman och Welin bereddes den föreslagna befrielsen från ingångna avtal. Utskottet hade emellertid icke förbisett, att vissa betänkligheter kunde resas mot att lämna ett medgivande av ifrågavarande art. Då utskottet likväl icke velat motsätta sig ett bifall till framställningen, ansåge sig utskottet tillika böra framhålla, att utskottet härvid låtit sig bestämmas av de särskilda omständigheter, som, enligt vad statsrådsprotokollet gäve vid handen, i dessa fall föreläge. Under uttryckligt betonande att ett bifall till propositionen icke finge anses prejudicerande för framtiden hemställde utskottet, att propositionen måtte av riksdagen bifallas.

I en vid utlåtandet fogad reservation yrkades emellertid avslag å propositionen, vilket yrkande bifölls av riksdagens första kammare, under det

att andra kammaren biträdde utskottets hemställan om bifall till propositionen, varigenom frågan förföll.

Efter förnyade framställningar från ifrågavarande förre länsmän har departementschefen — under framhållande att de sedan 1922 försämrade konjunkturerna måste anses utgöra ett ytterligare skäl för bifall till dessa framställningar, vilka tillstyrkts av samtliga hörda myndigheter — ansett frågan ånyo böra underställas riksdagens prövning.

Utskottet. I anslutning till den av jordbruksutskottet vid 1922 års riksdag i ärendet intagna ståndpunkt får utskottet hemställa,
att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 23 maj 1925.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Närvarande: Se utlåtande nr 73.
